

[Drachmann.]

lem Hr. Dahlgaard ikke misforstaar. Men det ærede Medlem Hr. Dahlgaard burde for det første have lagt Mærke til, hvad jeg anførte før, at Fællesforeningens Skotøjsfabrik, som dog ingenlunde kan mistænkes for at være privatkapitalistisk eller højrepræget eller andet ondt, netop den Gang klart fremlagde Grundene for, at man maatte advare imod at gaa denne Vej; det var en vanskelig og farlig Vej at sænke den Kvalitetsstandard, som med Rette gjorde den danske Industri velkendt og afholdt i Forbruget.

Det er saa fuldkommen rigtigt, hvad der blev sagt af Fællesforeningens Fabrik den Gang; og man kan — det var ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen inde paa — betegne det, der senere er sket, som et Eksperiment og som et Eksperiment, hvis endelige Opgørelse endnu ikke kan siges at foreligge. Jeg tror ogsaa, at det er saa store Omkostninger, der har været forbundet med den foreløbige Gennemførelse af dette Eksperiment, at det dog vist er tvivlsomt, om man kan fremstille hele Produktionsomlægningen som udelukkende Idyl. At den beskæftigelsesmæssigt foreløbig har virket relativt godt, er kun glædeligt. Men, som sagt, dens endelige Holdbarhed og dens endelige Nytte kan først gøres op senere. Det er et Eksperiment, som har kostet Produktionen ganske overordentlig meget og har været problematisk for selve Forbruget. Alt dette havde man kunnet undgaa, hvis man havde vedtaget de Forslag, som vi bl. a. fremsatte i forrige Samling.

Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup nu i denne Omgang har retoucheret sine Udtalelser om Skitse. Jeg forstaar, at det ærede Medlem nu alligevel trods alt vil anerkende Lovforslagets Soliditet og arbejde paa en virkelig god Udgang af Undersøgelsen i Udvalget. Ogsaa glædede det mig, at det ærede Medlem trak noget i Land med Hensyn til sine Udtalelser om Skotøjet. Hvis jeg har misforstaaet ham, skal jeg gerne erkende det, hvis jeg kommer til den fornødne Erkendelse ved Gennemlæsning af Fortrykket. Men i øvrigt er jeg tilfreds med, at det ærede Medlem — efter min Mening i alt Fald — afsvækkede sine første Udtalelser med Hensyn til Skotøjet. Thi, som jeg allerede anførte, af baade logiske, reelle og alle andre Grunde hører Skotøjet og Læderet sammen i denne Lov; man kan ikke tage det ene bort, uden at det hele bliver urimeligt og kun til Besvær og

Byrde, hvor det skulde være til Lettelse og Garanti.

I denne Forbindelse vil jeg angaaende det ærede Medlem Hr. Orla-Jensens Udtalelser sige, at sjældent er jeg blevet saa forbavset — men det skal man jo ogsaa opleve — som over denne pludselige Omsorg for Importen og Importørerne. Det synes mig nu ikke at rime sammen med Artiklerne i det Blad, der ellers staar det ærede Medlem saa nær, nemlig „Jyllandsposten“, og med de Betragtninger, dette Blad gør gældende vedrørende de Forhold, vi beskæftiger os med i Dag.

Til den højtærede Handelsminister, der var inde paa min Udtalelse vedrørende det beklagelige i, at disse Forslag ikke var fremsat før, skal jeg blot sige, at det er jo rigtigt, at der var andre Forhold, der spillede ind, der var Vanskeligheder, der virkede hemmende; men den højtærede Minister ved meget godt, at disse Forhold rummedes i den Omstændighed, at den højtærede Minister i sin Tid stillede uantagelige Betingelser overfor mit Parti. Dette er blevet sagt den højtærede Minister tidligere, derfor skal jeg blot hentyde til det her og i øvrigt følge den højtærede Ministers Eksempel ikke at gaa dybere ind herpaa, idet jeg dog oprettholder min Beklagelse over, at vi først nu staar ved Lovforslagets Behandling. Jeg haaber, at de Omstændigheder, der ligger bag, til Gengæld skal opfordre til et hurtigt, selvfølgelig ogsaa et grundigt, men først og fremmest et hurtigt, omgaaende Arbejde i Udvalget, saaledes at der snarest kan komme et Resultat frem af disse Forslag, som vi her har til Behandling.

**Dahlgaard:** Det fremgik af den højtærede Ministers Udtalelser, at han, da han fremsatte dette Lovforslag om Forbud imod Indførsel af visse Konfektionsvarer, havde været sig fuldt bevidst, at det var et generelt Forbud imod alle Konfektionsartikler, der indførtes som Uldvarer med under 40 pCt.s Uldindhold. Det har virkelig været den højtærede Minister ganske bevidst, at han foreslog et saadant generelt Forbud, og den eneste Undskyldning derfor finder han deri, at der dog er en Adgang til Dispensation. Altsaa, den højtærede Minister tænker sig virkelig, at Indførselen af en Række Herrekonfektionsartikler, hvis Indførsel alle her i Landet er klare over maa betegnes som en Normalindførsel her til Landet — idet den danske Industri overhovedet ikke er indstillet paa, overhovedet ikke nogen Sinde